

[Aksel Larsen.]

Jeg tror, det vil være rimeligt, om man også stiller det krav til landmændene, at de skal være faglærte landmænd. Hvorledes det skal gøres, ja, det er ikke min sag at afgøre det, det påstår jeg heller ikke jeg er kyndig nok til; jeg kan blot se, at her må man tage andre metoder i brug end dem, man hidtil har brugt, og så bør man naturligvis supplere den forbedrede uddannelse af landmændene med en betydelig udvidet konsulenttjeneste. Her mener jeg det offentlige må komme ind i billedet og betale såvel hjælp til den forbedrede uddannelse af landmændene som den øgede konsulenttjeneste.

Dernæst kan der blive spørgsmål om forbedring af landbrugets bygninger og forskningsarbejde for at finde nye arbejdsmetoder og sådant, og herom har den højtærede minister i sin fremsættelsestale talt ganske kort, idet han sagde, at det må vi se at få taget fat på, og at han skal sørge for, at landbokommissionen begynder at skynde sig. Det synes jeg også den skal. Må jeg for øvrigt i denne forbindelse tillade mig at sige til den højtærede minister, at det er mig ikke bekendt, at vort parti er repræsenteret i landbokommissionen. Det forekommer mig, at dette ville være rimeligt, og jeg henstiller til ministeren, at han sørger for, at det sker.

Men altså: her er, hvad der naturligvis på noget længere sigt kan og bør gøres. Det er mere væsentligt, end at man giver tilskud til landbruget, selv om det ikke udelukker, at man i den øjeblikkelige situation af mange forskellige grunde, herunder også af hensyn til landbrugets ikke uberettede ønsker om ligestilling med andre erhverv, gør noget for at bøde på de akutte vanskeligheder. Det, jeg har sagt om, hvad der på længere sigt bør gøres og foretages af grundlæggende foranstaltninger, bevirker, at jeg af de foreslåede former for statsstøtte synes særlig godt om de 150 mill. kr., som ministeren foreslår at staten over 2 år skal stille til rådighed for eksportfremmende formål. Dog er det naturligvis nødvendigt, at folketinget sikrer sig, at disse penge også bliver anvendt fornuftigt og administreret af de rette folk.

Om de foreliggende lovforslag i øvrigt tjener de formål, jeg her har talt om, er et

spørgsmål, især da de jo er yderst kortfattede, yderst uklare; det er nødvendigt for os allerede under denne debat at få noget mere at vide om, hvad man f. eks. lægger i § 4 i forslag til lov om afsætning af danske landbrugsvarer m. m.

Jeg forstår godt, at lovforslagene er kortfattede, og især at nævnte lovforslag er kortfattet. Jeg forstår også godt, at ministerens fremsættelsestale måtte blive så kortfattet, så summarisk; det var naturligvis arbejdsforholdenes skyld. Tempoet var også hårdt, tiden var så knap, men vi kan i alt fald ikke i folketinget slå os til tåls med slige kortfattede lovforslag, og vi kan ikke i folketinget gøre lovforslag, som er så kortfattede og derfor så uklare, færdige.

Lovforslagene er kommet til verden under ganske særlige omstændigheder, og for befolkningen at se er disse lovforslag fremtvunget af den såkaldte leveringsstrejke. Om den sagde det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, at den var gennemført af landmændene i absolut og smuk enighed. Jeg har hørt meget her i tinget, men det er mig dog ufatteligt, at et medlem af tinget kan sige noget, som han i den grad ved er absolut urigtigt.

Leveringsstrejken blev besluttet af et organ, det såkaldte kompensationsudvalg, som ikke havde kompetence til at dekretare leveringsstrejke. Det er ikke i den forstand et kompetent organ, det er et midlertidigt organ, et midlertidigt udvalg, som blev nedsat til at forhandle med regeringen om kompensation, og det er aldeles ikke kompetent til at dekretare leveringsstop.

Det er muligt, at der er enkelte landmænd, der med fryd har hældt mælk på møddingen, men jeg tror, det er få. Når man ved dekret fra oven lukker mejerierne, ofte uden at andelshaverne er blevet spurgt og i øvrigt i strid med mejeriernes vedtægter, og nægter at modtage mælken, samtidig med at betrængte landmænd biler fra Jylland til Sallinge for at forhindre mælk i at blive afleveret på mejeriet, så er det egentlig forståeligt, at der ikke kan blive behandlet mælk på mejerierne.

Vi ved alle sammen her i salen, at det overvældende flertal af Danmarks husmænd og mange af Danmarks gårdmænd var modstandere af det, der skete med mælken,